

Venstres vegne sige, at vi bakker et hundrede procent og dybt loyalt op bag de otte punkter. Jeg gjorde også på mødet hos ministeren i begyndelsen af september opmærksom på, at vi gav håndslag, og det står vi fast ved. Vi mener, det er otte gode punkter.

Men jeg vil også gerne minde de to ordførere og ministeren om, at jeg på samme møde meget bogstaveligt en 2-3 gange gjorde opmærksom på, at Venstre ikke vil afholde sig fra i de næste to år at have en mening om og komme med initiativer på folkeskoleområdet, og det ville også være absurd, at man som parti og specielt da i opposition, men det gælder også som regeringsparti, ville give sig selv mundkurv på i et par år og lade være med at have nogen meninger om det her. Så til det dér med peace in our time i 2 år vil jeg sige, at det har vi på intet tidspunkt givet håndslag på, og det mener jeg at jeg har præciseret 2-3 gange hos ministeren. Jeg mener, det er dybt legitimt og helt naturligt, specielt da for et oppositionsparti, men i princippet for alle at have visioner også for folkeskoleområdet. Så vidt forligsspørgsmål.

Så til CD's ordfører: Jeg vil gerne støtte den tanke, som CD's ordfører kom med om, at børn skulle have mulighed for at starte som 6-årige. Det har vi foreslået i et debatoplæg fra august 1997, og det ligger ret meget på linje med det, CD's ordfører gjorde opmærksom på. Vi mener også, at det er naturligt, at læringsprocessen starter tidligere, og en række undersøgelser har jo vist, at børns motivation for en tidligere indlæring eller en kombination af specielt leg og læring er til stede. Så det vil vi i hvert fald gerne støtte.

Til ordføreren for Enhedslisten vil jeg sige, at jeg tror, hr. Bruno Jerup er fuldt klar over, at vi med bankende, varmt hjerte støtter ministerens og regeringens bestræbelser på at lave et syd-jysk universitetscenter. Volumensyge eller ej, vi støtter det med glæde.

Til sidst til ordføreren for Dansk Folkeparti: Vi synes også, det ville være meget positivt, hvis vi i udvalget kunne få overleveret en liste over gennemførelsesprocenten – skal vi ikke sige det på den måde? – for hver etape på hvert eneste område. Det synes vi kunne være meget nyttigt, og det er da glædeligt, hvis regeringen har en masse initiativer, der er sammenfaldende med forslagsstillernes beslutningsforslag. Det ville da være utrolig nyttigt, men mig bekendt er det sådan, at der i hvert fald er nogle huller i det gennemførelsespapir, vi får oversendt.

Til sidst vil jeg sige meget konkret, at vi – jeg kan jo kun tale på Venstres vegne – til det konkrete spørgsmål fra ordføreren for Dansk Folkeparti kan sige, at vi faktisk støtter, at man fra 5. klasse som barn/ung får at vide, hvor man befinder sig på 13-skalaen. Vi mener, det er vigtigt, at man kender sit faglige udgangspunkt for at forbedre sig. Det er ret fundamentalt.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er sådan set et lidt opklarende spørgsmål til hr. Anders Mølgaard. I talen her blev der nævnt meget om folkeskoleforliget, og jeg vil spørge, om det ikke er en stor sammenblanding af det egentlige folkeskoleforlig og så den aftale, der blev indgået om »Folkeskolen år 2000«? Jeg går stærkt ud fra, at Venstre fastholder at være en del af folkeskoleforliget og også vil overholde det.

Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Anders Mølgaard som Venstres uddannelsespolitiske ordfører, om han ikke er bange for, at der i alt det, der ligger her, hvor man skal kontrollere, måle og finde ud af at styre og sådan noget, er en forfærdelig risiko for centralisering.

Det kan man jo være tilhænger af, men det må vel være ud fra, at man mener, at en centralisering er et middel, men når man er tilhænger af en decentralisering, er det vel, fordi man netop tror, at tingene kan blomstre og udvikle sig, og at det ikke er sundt og godt at fratage det enkelte menneske indflydelsen på det sted, det er. Er Venstre ikke bange for, at alle de dér ting, man skal sætte ind, i virkeligheden modarbejder det, som Venstre ellers har stået for?

Med hensyn til forlig eller ikke forlig, kan man vel sige, at i det omfang, et forslag risikerer at blive vedtaget her i Folketinget, er det en alvorlig sag at fremsætte det, hvis man er forligspart. Sådan har vi det hos os selv. Omvendt er det også somme tider sådan, at man kan fremsætte et forslag, som måske ligger inden for eller måske ikke ligger inden for et forlig. Vort forslag, som jo er det næste dagsordenspunkt, synes vi ikke selv ligger inden for, men det er klart, at dette forslag ubetinget ligger inden for.